

πρόσεξε νὰ μὴ κάμης τίποτε ἀντίθετον πρὸς τὴν γνώμην του. Διότι κάθε πράξις ποὺ γίνεται κρυφὰ ἀπὸ αὐτόν εἶναι κλοπὴ καὶ ἱεροσυλία¹⁸, ποὺ ὀδηγεῖ εἰς τὸν θάνατον καὶ δὲν ὠφελεῖ, καὶ ἂν ἀκόμη σοῦ φαίνεται ὅτι εἶναι ἀγαθὴ. Διότι, ἔὰν εἶναι ἀγαθὴ, διὰ ποῖον λόγον γίνεται κρυφὰ καὶ ὄχι φανερά; Ἐρώτησε τὸν λογισμόν σου, ποὺ σχεδιάζει ἐπιμελῶς νὰ σέ ληστεύσῃ, διότι διὰ τῆς περιφρονησεως τῶν δῆθεν ἀγαθῶν σέ καταρτίζει διὰ ποταπάς πράξεις.

Μὴ θελήσῃς νὰ διορθώσῃς τὰ μαγικά ἄσματα τῶν ἐκθετόντων ἄγρια θηρία¹⁹, καθὼς εἶσαι ἄπειρος εἰς τὸ ἔδειν, μήπως παρακινήσῃς τοὺς ὄφεις, καὶ σέ περιτυλίξουν καὶ σέ καταφάγουν, ἐπειδὴ δὲν θὰ ἠμπορῆς νὰ ἀντισταθῆς. Μὴ στηρίζεσαι εἰς τὴν εὐγενικὴν καταγωγὴν καὶ μὴ ἐπιδιώκῃς τιμὴν· διότι «σαρκικός ἄνθρωπος δὲν δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος»²⁰. Μὴ δοκιμάσῃς νὰ παραχαράξῃς τίποτε ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἐκ συνηθείας θεωροῦνται ἀληθινά, οὔτε δὲ νὰ ὑπονομεύῃς μὲ τὴν ἰδικὴν σου κουφότητα τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ νὰ ἐπισωρεύῃς διὰ τὸν ἑαυτὸν σου φόρτον ἀμαρτημάτων. Νὰ ἀποφεύγῃς δηλαδὴ τὴν χρῆσιν ἀπαλωτέρου στρώματος ἢ ἐνδυμάτων ἢ ὑποδημάτων ἢ κάποιου ἄλλου εἶδους ἢ ποικιλίαν τροφῆς ἢ τράπεζαν ποὺ στρώνεται κατὰ τρόπον ἀπάδοντα πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἀπαρνήσεώς σου ἢ ἀπρεπῆ στάσιν καὶ ἀπρεπές κάθισμα ἢ εὐκολωτέραν καὶ καθαρωτέραν χειρονακτικὴν ἐργασίαν. Ὅλα αὐτά, ὄχι μόνον ὅταν τὰ ἔχῃς, ἀλλὰ καὶ ὅταν τὰ ἐπιζητῆς, δὲν θὰ ἔχουν καλὴν ἔκβασιν. Διότι, ἔὰν δὲν ἀντιληφθῆς ὅτι εἶναι διαβολικὰ τεχνάσματα καὶ δὲν τὰ ἀποκόψῃς ταχέως ἀπὸ τὴν καρδίαν σου, ἐτοιμάζουν τὴν ἐκπτώσιν σου ἀπὸ τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν. Βάλε λοιπὸν μέσα σου ὅτι εἶσαι ὁ εὐτελέστερος καὶ ἀμαρτωλότερος ὄλων τῶν ἀνθρώπων, ξένος καὶ περιπλανώμενος, καὶ ὅτι ἀπὸ οἴκτου ἔγινες δεκτὸς ἀπὸ τοὺς ἐγκατα-

19. Ἐδῶ ἐπροτίμησα τὴν γραφὴν «θηριοδεικτῶν» ἀντὶ «θηριοδήκτων» τοῦ κειμένου. Βλ. W. Clarke, ἔ. ἀ., σ. 64.

20. Α΄ Κορ. 2, 14.